

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

Protokolant sekretarz sądowy Katarzyna Ziomek-Wawryniuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2017 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **Q. C.**

przeciwko **T. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie**

i **E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie**

o ustalenie

1. oddala powództwo;
2. zasądza od Q. C. na rzecz T. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od Q. C. na rzecz E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Q. C. domagał się ustalenia, że umowa sprzedaży praw ochronnych na znaki towarowe **C+3** (prawo ochronne na znak towarowy nr 183439) oraz **New Style Best Underwear** (prawo ochronne na znak towarowy nr 184472) zawarta w dniu 22 grudnia 2014 r. w Warszawie pomiędzy T. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie oraz E. spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie jest nieważna. Wniósł także o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez ustanowienie zakazu obciążania i przenoszenia praw ze znaków towarowych **C+3** (prawo ochronne na znak towarowy nr 183439) oraz **New Style Best Underwear** (prawo ochronne na znak towarowy nr 184472). (ograniczenie na rozprawie 20/02/2017 r. k.645)

T. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie i E. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie zażądały oddalenia powództwa i zwrotu kosztów postępowania. (k.136-500)

Sąd ustalił, że:

Q. C. jest wspólnikiem T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie posiadającym (...) % udziałów w jej kapitale zakładowym (...), drugim równoprawnym wspólnikiem jest L. C., którego matka J. C. pełni funkcję prezesa i jedyne go członka zarządu. (bezsporne – tak też odpis z KRS k.13-16)

Udziały w kapitale zakładowym E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie należą w równych częściach do L. C. i jego żony Z. X. będącej jedynym członkiem zarządu spółki. (bezsporne – tak też odpis z KRS k.17-19)

Rodziny Q. C. i L. C. są ze sobą skonfliktowane. (bezsporne)

Spółka T. uzyskała prawa ochronne na słowno-graficzne znaki towarowe zarejestrowany w Urzędzie Patentowym RP pod nr 183439 w dniu 4 października 2006 r. z

pierwszeństwem od 7 lutego 2005 r. oraz zarejestrowany pod nr 184472 w dniu 20 września 2006 r. z pierwszeństwem od 9 lutego 2005 r., chronione dla towarów i usług w klasach 25. i 35. klasyfikacji nicejskiej. Znaki te stanowiły przedmiot licencji udzielonej spółce S. (bezsporne – tak też wydruki z bazy uprp.pl k.98, 99)

W dniu 15 grudnia 2014 r. T.spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie oraz E. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie zawarły umowę sprzedaży praw ochronnych

na znaki towarowe **C+3** (zarejestrowany w Urzędzie Patentowym RP pod nr 183439) i **New Style Best Underwear** (zarejestrowany pod nr 184472). Cena sprzedaży ustalona została na kwotę netto 34.500 zł (42.435 zł brutto). (bezsporne – tak też umowa k.496-499, faktura k.33) Wg wyceny rzeczoznawców dokonanej na dzień 31 grudnia 2013 r. „marka produktowa C+3” miała wartość (...) zł, zaś według wyceny na dzień 31 października 2014 r. – (...) zł. (dowód: wycena A. spółki z o.o. w Warszawie k.452-472, 474-494)

Wyrządzenie spółce T. znacznej szkody majątkowej przez fakt zawarcia tej umowy, wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 296 § 1 k.k., było przedmiotem postępowania karnego umorzonego postanowieniem prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie wydanego w dniu 29 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt (...) z powodu braku znamion czynu zabronionego. (bezsporne – tak też odpisy postanowień k.27-32, 442-445)

Uznając, że dla rozstrzygnięcia sporu zasadniczą kwestią jest interes prawny powoda w ustaleniu nieważności zawartej 22 grudnia 2014 r. umowy sprzedaży praw ochronnych na znaki towarowe, którego powód nie wykazał, Sąd pominął twierdzenia i oddalił wnioski dowodowe (dowody z dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania stron) dotyczące działalności gospodarczej prowadzonej przez strony oraz podmioty powiązane z nimi kapitałowo i osobowo. (k.646-647)

Sąd zważył:

Żądając stwierdzenia nieważności umowy przenoszącej na spółkę E. prawa ochronne na znaki towarowe powód przekonywał, że jej zawarcie było sprzeczne z gospodarczym interesem spółki T., doprowadziło także do upadłości licencjodawcy spółki S.. Występując na drogę sądową zmierzał on do zachowania przez T. istotnego składnika jej majątku, który mógłby być przedmiotem podziału po rozwiązaniu spółki. Nie wykazał natomiast istnienia po jego stronie, jako współnika pozwanej (zbywcy) interesu prawnego w ustaleniu.

Nie ulega wątpliwości, że uprawnienia współnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do kontrolowania czynności dokonywanych przez nią w sposób formalnie prawidłowy, w szczególności podejmowania przez zarząd – w granicach przysługujących mu uprawnień – decyzji gospodarczych są ograniczone do wyraźnie wskazanych w kodeksie spółek handlowych. Prowadzenie spraw spółki, które polega na zarządzaniu jej majątkiem i kierowaniu jej bieżącymi sprawami oraz na jej reprezentacji jest podstawowym obowiązkiem zarządu. (art. 201 § 1, art. 211 k.s.h.) Wspólnik nie jest uprawniony do negowania decyzji organów spółki, podważania umów zawieranych przez nią na tej podstawie, że – w jego ocenie – są one gospodarczo niekorzystne. Ma natomiast wpływ na wybór osób pełniących funkcje w zarządzie i radzie nadzorczej oraz na określenie kompetencji i zasad działania organów spółki.

Ostatecznie także może on skorzystać z uprawnień wynikających z przepisów regulujących zasady odpowiedzialności członków zarządu za wyrządzoną spółce szkodę. Zgodnie bowiem z art.

293 § 1 k.s.h., członek zarządu odpowiada wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, chyba że nie ponosi winy. W myśl § 2 powinien on przy wykonywaniu swoich obowiązków dołożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności. Podjęcie przez członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – w granicach przysługujących mu uprawnień – decyzji dla spółki niekorzystnej nie może natomiast uzasadniać żądania stwierdzenia nieważności jej własnej czynności prawnej, ze względu na zasady współzycia społecznego, na podstawie art. 58 § 2 k.c.

Powód nie wskazał jakie zasady współzycia społecznego miałyby być w tym przypadku naruszone (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3/02/2011 r. I CSK 261/10). Należy podkreślić, że ustalając sprzeczność czynności prawnej z zasadami współzycia społecznego, Sąd obowiązany jest wskazać przyczyny uzasadniające taką ocenę (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26/11/1999 r. III CKN 460/98), brak zaś w twierdzeniach i dowodach zaoferowanych przez powoda argumentów mogących przemawiać za nieważnością umowy z 15 grudnia 2014 r. Sąd nie podziela przekonania Q. C., że zasady te powinny być utożsamiane z zachowaniem praw ochronnych na znaki towarowe, tak by stanowiły one przedmiot majątku podlegającego podziałowi w przypadku rozwiązania spółki ze względu na brak porozumienia jej wspólników. W swej argumentacji powód całkowicie pomija przy tym interes gospodarczy nabywcy, abstrahując od zasady *pacta servanta sunt*.

Trudno uznać, że *in concreto* zawarcie umowy przeniesienia praw wyłącznych narusza uznawane w społeczeństwie lub w danej grupie wartości i zasady przyzwoitego zachowania. Można tu mówić najwyżej o naruszeniu jednostkowego (indywidualnego) interesu majątkowego jednego ze wspólników, który także był zainteresowany korzystaniem ze znaków towarowych **C+3 i New Style Best Underwear** w związku z prowadzoną w innych spółkach działalnością gospodarczą. Sprzeczności, o której mowa w art. 58 § 2 k.c. nie można także upatrywać w zawarciu przez zarząd umowy bez konsultacji ze wspólnikami.

Obiektywnie niekorzystna dla jednej strony treść umowy zasługuje zaś na negatywną ocenę moralną, a w konsekwencji prowadzi do jej uznania za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego, gdy do takiego ukształtowania stosunków umownych, które jest dla niej widocznie krzywdzące, doszło przy – świadomym lub tylko spowodowanym niedbalstwem – wykorzystaniu przez drugą stronę swojej silniejszej pozycji. Dominująca pozycja jednej ze stron umowy może być zarówno następstwem istniejącego między nimi stosunku zależności ekonomicznej, powiązań rodzinnych, czy szczególnych okoliczności dotyczących słabszego partnera (np. jego choroby, w przebiegu której następuje upośledzenie sfery motywacyjnej i decyzyjnej). (tak A. Safjan w komentarzu do art. 58 k.c. pod redakcją T. Pietrzykowskiego) Z tego rodzaju sytuacją nie mamy do czynienia w tym procesie.

Z tych przyczyn Sąd orzekł o oddaleniu powództwa, jako nieuzasadnionego i nieudowodnionego. (a contrario art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. i art. 284 pkt 2 p.w.p.) O kosztach

Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sporu.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3 art. 98 k.p.c.) Stronom reprezentowanym przez rzecznika patentowego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22/10/2015 r. w *sprawie opłat za czynności adwokackie*. Zasadzając opłatę sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. (§ 2 ust.1.) Podstawę stanowią określone w rozdziałach 3-5 stawki minimalne. Opłata nie może być wyższa od sześciokrotnej stawki minimalnej (§ 2 ust.2.), której wysokość zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju. (§ 4 ust.1.) W sprawie o ustalenie praw ochronnych (stanowiącego istotę niniejszego postępowania) i praw z rejestracji wynagrodzenie wynosi 1.200 zł (§ 8 ust. 1 pkt 18).

Zważywszy charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocników każdej z pozwanych wykonującego zawód adwokata jest wynagrodzenie w potrójnej minimalnej wysokości.

Zarządzenie :
(...)